

Тѣй на примѣръ нѣ казвамы: *пѣѡъ, пѣяхѡ и пѣхѡ; ходѡъ, ходяхѡ и ходихѡ; хвалѡъ, хваляхѡ и хвалихѡ*; и проч. както и Френци-тѣ казватъ: *je chante, пѣѡъ; je chantais, пѣяхѡ; и je chantai, пѣхѡ*; и проч. и проч. Но Нѣмци-тѣ казватъ само: *ich ſinge, пѣѡъ; и ich ſang, пѣяхѡ*: а собственно-минжлое несложно време, (*пѣхѡ*) тѣ пѣматъ.

Нѣ мыслимъ, и се лѣскаемъ съ еднѡ сладкѡ надеждѡ, мили единородци, че смѡ си достигнѡ-ли, поне до пѣйдѣ, цѣль-тѡ; и че — тая ни Бѡлгарско-Нѣмска Грамматика ще можи да ви бѡди полезна: въ изучьванѣ-то на Грамматически-тѣ правила, и на особно-свойственнѡй духѡ на Нѣмскѡй языкѡ, както и въ нравственно отношенѡ; и че — спорядъ това вѡе благовошно ще ѡ прѡемните. Туй ще бѡди за насъ, любезни съотечественници, най голѡма-та нравственна награда; и — спорядъ предположеннѡ-тѣ си начала, нѣ чрезъ това ще се наскрдчимъ, и ще се трудимъ ѣще пѡ много, доро смѡ живи, за да съдѣйствовамы спорядъ силѡ-тѣ си, въ обогатяванѣ-то на народна-та ни Письменность въ разновидни отношенѡ.